

[Indenrigsministeren]

andre kommunalpolitiske organer samt spørgsmålet om koordination mellem forskellige forvaltningsområder. Også spørgsmålet om adgangen til delegation i kommunerne skulle inddrages i udvalgets arbejde.

En egentlig revision af den kommunale styrelseslov af 1968 var der således ikke lagt op til, men der var tale om en undersøgelse af helt centrale regler i den kommunale styrelse med henblik på en vurdering af kommunestyrets funktionsdygtighed og kommunalpolitikernes arbejdsvilkår på baggrund af de senere års betydelige forandringer i den kommunale virksomhed.

Udvalget har i februar 1980 afgivet sin betænkning: »Kommunale styrelsesformer og kommunalpolitikernes arbejdsvilkår m. v.« (Bet. 894/1980). Betænkningen indeholder et udkast til ændring af lov om kommunernes styrelse, som er indeholdt i det fremsatte lovforslag.

På en række punkter tilsigter lovforslaget en præcisering eller en ajourføring af den gældende lovtæst i overensstemmelse med udviklingen i praksis. Dette gælder især de foreslåede ændringer vedrørende udvalgenes arbejdsform, økonomiudvalgets opgaver og borgmesterens muligheder for indgriben i sagsbehandlingen.

Derimod er der med det foreslåede faste vederlag til alle kommunalbestyrelsens (amtsrådets) medlemmer tale om en nydannelse. Efter de gældende regler i lovens § 16 om kommunalbestyrelsesmedlemmernes vederlæggelse for deltagelse i møder m. v. modtager medlemmerne dels diæter, dels erstatning for tabt arbejdsfortjeneste. Ved en ændring af styrelsesloven i marts 1979 blev det fastsat, at erstatningen for tabt arbejdsfortjeneste skulle ydes ved siden af det fastsatte diætbløb, således at der ikke som hidtil i erstatningen for den tabte arbejdsfortjeneste skulle ske fradrag for det udbetalte diætbløb. For så vidt betød denne lovændring, at der blev indført en form for begrænset lønordning for deltagelse i møder m. v.

Da det imidlertid for visse erhvervsgrupper er vanskeligt at opgøre eller dokumentere en tabt arbejdsfortjeneste, f. eks. inden for landbrug og visse liberale erhverv, og da visse befolkningsgrupper ikke har tabt arbejdsfortjeneste, men desuagtet ved deltagelse i kommunalpolitisk arbejde får ringere mulighed for at udøve deres normale virksomhed,

f. eks. husmødre, pensionister og studerende, er det foreslået, at der i stedet udbetales medlemmerne et fast vederlag, der mindst bør dække en gennemsnitlig tabt arbejdsfortjeneste for et medlem med et gennemsnitligt antal mødetimer. Da der meget vel kan tænkes tilfælde, hvor det faste vederlag ikke vil slå til og direkte betyder en forringelse af de nuværende økonomiske vilkår, er det dog fundet rimeligt at bevare den nuværende adgang til at få tabt arbejdsfortjeneste dækket inden for det gældende maksimumsbeløb (3 × diæter). Der skulle hermed skabes større lighed for de forskellige erhvervsgrupper for deltagelse i kommunalpolitisk arbejde.

Indførelsen af et fast vederlag vil tillige betyde, at det enkelte medlem får bedre mulighed for at disponere sin arbejdssituation, herunder overveje deltidsansættelse, vikar, børnepasning m. v. Hertil kommer, at et fast vederlag vil muliggøre en vis godtgørelse til medlemmerne for forskellige former for nødvendig indsats, som der ikke er mulighed for at tilgodese gennem diæterne, f. eks. forberedelse til møder i kommunalbestyrelse og udvalg, visse tilsynsopgaver, deltagelse i borgermøder og gruppemøder osv.

Efter lovforslaget vil det påhvile indenrigsministeren at fastsætte nærmere regler om ydelsen af vederlaget, herunder om vederlagets størrelse, og jeg forudser, at dette spørgsmål kan drøftes nærmere under udvalgsbehandlingen.

En anden væsentlig nydannelse er forslaget om, at der indføres adgang til i amtskommunerne og de større kommuner i øvrigt at vælge et såkaldt mellemformsstyre, der dog i det væsentlige bygger på det traditionelle udvalgsstyre. Forskellene – og dermed tilnærmelsen til magistratsstyre – består i, at udvalgsformændene vælges ved forholdstalsvalg og for hele valgperioden, samt at udvalgsformændene ligesom borgmesteren er fødte medlemmer af økonomiudvalget. Der er samtidig åbnet mulighed for, at der i disse kommuner fastsættes regler om vederlag, efterløn og pension til udvalgsformændene, således at vederlæggelsen kan fastsættes i forhold til deres arbejdsbyrde.

Jeg er enig med udvalget i, at de problemer, som den nye styreform tilsigter at løse, specielt gør sig gældende i helt store kommuner, hvor sagsantallet er stort, og hvor det tillige kan være vanskeligere at opnå den